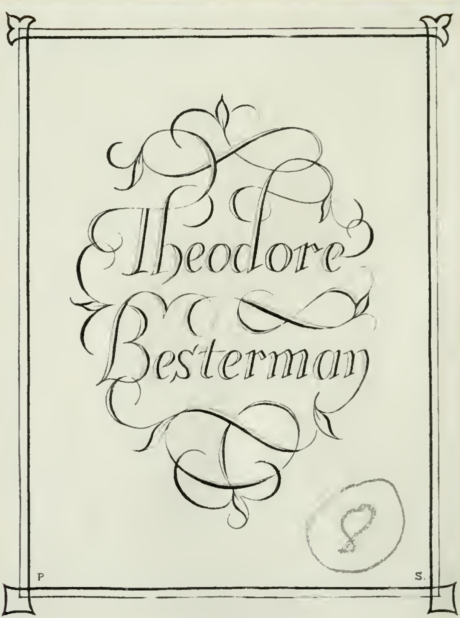

CLARUS
Stern-Grav

Theodore
Besterman
P
S.

ANDREAE

ALCIATI EMBLEMA-
TVM LIBELLVS.

PARISIIS,
*Excudebat Chriſtianus Wechelus,
ſub ſcuto Baſilienſi, in uico
Iacobæo. Anno*
M. D. XXXIIII.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI D. PHILIBERTO

Baboo Angoliſmen. Antiſtiti, Domino ſuo & patrono omnibus modis obſeruando, Chriſtianus Wechelus. S. D.

APud Aegyptios morem fuiſſe legimus, Antiſtes reuerende, ut ſinguli uitæ ſuæ rationẽ deſtinato magiſtratui probarent, exiſtimantes reipub. plurimùm intereſſe, ut omnes in officio eſſent. Quod cùm ego in animo cogitationeq́; uerſarem, circunſpicere cœpi, ſi quam mihi uiã ipſe communire poſſem, qua & uitam honeſtè tuerer, et mei uſum aliquem Reipub. adferrem. Delegi itaque ex tanta exercitationum uniuerſitate artẽ excudendorum librorum, quam paßim incultam & penè abiectam iacere uidebã. Vanus ſim, niſi id quàm plurima Autorum monumenta Typographorum incuria miſerè contaminata palàm teſtentur. Teſtis et hic And. Alciati Emblematum libellus, qui ſuperioribus annis, idq́; Autoris iniuſſu, tam neglectè, ne ne quid grauius addam, apud Germanos inuulgatus fuit, ut illius minuendæ exiſtimationis ergô, à maleuolis quibuſdam id fuiſſe factum, plurimi interpretarentur. Quam ob rem mearum partium eſſe putaui, ut noua æditione, & lectoribus conſulerem, & notam D. Alciato negligentia prioris inuſtam, quantum in me quidem eſſet, eluerem. Quanq̃ autẽ

Alciatus

Alciatus inuitus fecit, ut ſtudioru ſuoru tyrocinia in manus hominu emitteret, quonia tamen opus ſemel alioru temeritate excuſum, ſupprimere uix erat integrum, facile ab eo impetraui, ut ad lima reuocaret, & fœtu illum immaturum informemq́ꝫ, urſi inſtar, lambendo conformaret. Mendas itaq́ꝫ quibus ſcatebat undiqꝫ, ſuſtulit, plurima etia retractauit & correxit, addidit item non pauca, ut eo autore, nũc demum liber prodire uideatur. Quod ad me attinet, pro uiribus contendi, ne in formandis iconibus, quæ ſanè ut in eo libello q̃ plurimæ ſunt, neqꝫ laborẽ me ullum, neqꝫ impenſas ſubterfugiſſe quisq̃ iure obijcere queat. Sub cuius uerò auſpicijs potius q̃ tuis, Philiberte Antiſtitũ decus, libellum hac παλιγγενεσίᾳ renatũ emitterem, aliũ habebã neminẽ: qꝫ ſcirem nihil ex Alciati officina proficiſci, quod idẽ tu non inter κειμήλια, & uelut in ſanctius aliquod ærariũ reponendum exiſtimes. Velis igitur Antiſtes reuerende, pro ſingulari tua humanitate hunc noſtrũ laborem benignè ſuſcipere. Quod ſi feceris, multo me in poſterũ alacriorem reddideris, ut alios quoqꝫ Autores q̃ plurimos ex altiſsimis mendarũ tenebris in ſuum ſplendorem noſtra opera educãtur. Bene uale, & me inter illos eſſe uelim tibi perſuadeas, qui nominis tui & dignitatis ſunt ſtudioſiſsimi, ut alia deſint omnia. Lutetiæ ex officina noſtra typographica. Anno M.D.XXXIIII.

CLARISSIMI VIRI D. ANDREAE ALCIATI IN LIBELLVM EMblematum Præfatio, ad D. Chonradum Peutingerum Augustanum.

Dum pueros iuglans, iuuenes dū teſſera fallit,
Detinet & ſegnes chartula picta uiros.
Hæc nos feſtiuis Emblemata cudimus horis,
Artificum illuſtri ſignaq́; facta manu.
Veſtibus ut torulos, petaſis ut figere parmas,
Et ualeat tacitis ſcribere quiſq; notis.
At tibi ſupremus pretioſa nomiſmata Cæſar,
Et ueterum eximias donet habere manus.
Ipſe dabo uati chartacea munera uates,
Quæ Chonrade mei pignus amoris habe.

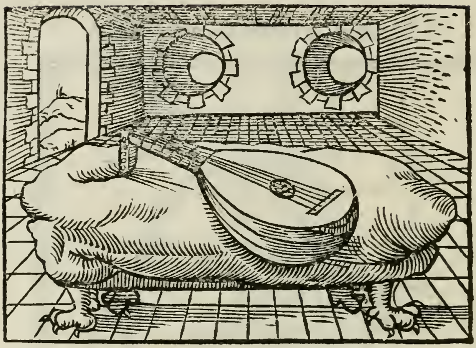
ANDREAE ALCIATI
Emblematum Libellus.

Ad illuſt. Maximil. ducem Mediol.

EXiliens infans ſinuoſi è faucibus anguis,
Eſt gentilitijs nobile ſtemma tuis.
Talia Pellæum geßiſſe nomiſmata regem
Vidimus, hisq; ſuum concelebraſſe genus,
Dũ ſe Ammone ſatũ, matrẽ anguis imagine luſam,
Diuini & ſobolem ſeminis eſſe docet.
Ore exit, tradunt ſic quoſdam enitier angues,
An quia ſic Pallas de capite orta Iouis?

Fœdera.

Hāc citharā à lembi, quæ forma halieutica fertur,
Vendicat, & propriam Muſa latina ſibi.
Accipe Dux, placeat noſtrū hoc tibi tēpore munus,
Quo noua cum ſocijs fœdera inire paras.
Difficile eſt, niſi docto homini, tot tendere chordas,
Vnaq; ſi fuerit non bene tenta fides:
Ruptáue (qđ facile eſt) perit omnis gratia cōchæ,
Illeq́; præcellens cantus, ineptus erit.
Sic Itali coëunt proceres in fœdera, concors,
Nil eſt quod timeas, ſi tibi conſtet amor.
At ſi aliquis deſciſcat (uti plerunque uidemus)
In nihilum illa omnis ſoluitur harmonia.

In Silentium.

Cùm tacet haud quicquam differt ſapiētibus amēs,
Stulticiæ eſt index linguaq́; uoxq́; ſuæ:
Ergo premat labias, digitoq́; ſilentia ſignet,
Et ſeſe pharium uertat in Harpocratem.

Etiam ferociſsimos domari.

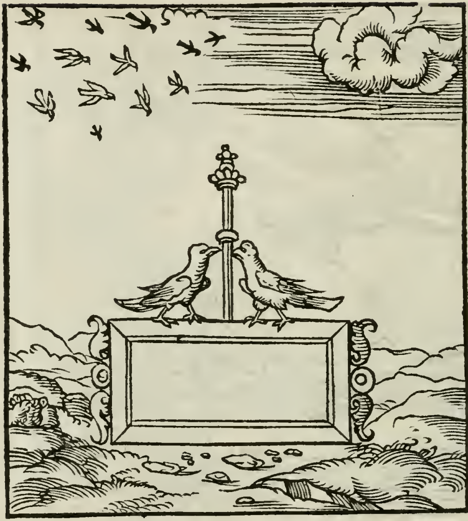
Romanū poſtquàm eloquium, Cicerone perempto,
Perdiderat patriæ peſtis acerba ſuæ:
Inſcendit currus uictor iunxitq; leones,
Compulit & durum colla ſubire iugum,
Magnanimos ceſsiſſe ſuis Antonius armis
Ambage hac cupiens ſignificare duces.

Gratiam referendam.

Aërio inſignis pietate Ciconia nido
Inueſtes pullos pignora grata fouet,
Taliaq́; expectat ſibi munera mutua reddi,
Auxilio hoc quoties mater egebit anus:
Nec pia ſpem ſoboles fallit, ſed feſſa parentum
Corpora fert humeris, præſtat & ore cibos.

Concordia.

Cornicum mira inter ſe concordia uitæ eſt,
Inq́ uicem nunquam contaminata fides.
Hinc uolucres has ſceptra gerunt, quòd ſcilicet omnes
Conſenſu populi ſtantq́ caduntq́ duces,
Quem ſi de medio tollas, diſcordia præceps
Aduolat, & ſecum regia fata trahit.

Potentiſsimus affectus Amor.

Aſpice ut inuictus uires auriga leonis
Expreſſus gemma puſio uincat Amor.
Vtq́; manu hac ſcuticã teneat, hac flectat habenas,
Vtq́; ſit in pueri plurimus ore decor.
Dira lues procul eſto, feram qui uincere talem
Eſt potis, à nobis temperet an ne manus?

Non uulganda conſilia.

Limine quod cæco obſcura & caligine monſtrum
Gnoſiacis clauſit Dædalus in latebris:
Depictum Romana phalanx in prælia geſtat,
Semiuiroq; nitent ſigna ſuperba boue,
Nosq́; monent, debere ducum ſecreta latere
Conſilia, auctori cognita techna nocet.

In uictoriam dolo partam.

Aiacis tumulum lacrymis ego perluo uirtus,
Heu miſera albentes dilacerata comas.
Scilicet hoc reſtabat adhuc, ut iudice græco
Vincerer, & cauſſa ſtet potiore dolus.

Reuerentiam in matrimonio
requiri.

Cùm furit in Venerem pelagi ſe in littore ſiſtit
Vipera, & ab ſtomacho dira uenena uomit:
Murenamq; ciens, ingentia ſibila tollit,
At ſubitò amplexus appetit illa uiri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, coniux
Alternum debet coniugi & obſequium.

In Auaros, uel quibus melior conditio ab extraneis offertur.

Delphini inſidens uada cærula ſulcat Arion,
Hocq́; aures mulcet, frenat & ora ſono:
Quàm ſit auari hominis, nõ tã mens dira ferarũ eſt,
Quiq́; uiris rapimur, piſcibus eripimur.

Amicitia etiam poſt mortem durans.

Arentem ſenio, nudam quoq; frondibus ulmum,
Complexa eſt uiridi uitis opaca coma.
Agnoſcitq́; uices naturæ, & grata parenti
Officij reddit mutua iura ſuo.
Exemploq́; monet, tales nos quærere amicos,
Quos neque diſiungat fœdere ſumma dies.

Nec uerbo nec facto quenquam lædendum.

Aſſequitur, Nemeſiſq́; uirûm ueſtigia ſeruat,
Continet & cubitum duraq́; frena manu.
Ne malè quid facias, néue improba uerba loquaris:
Et iubet in cunctis rebus adeſſe modum.

Deſidiam abijciendam.

Quiſquis iners abeat in chœnice figere ſedem
Nos prohibent Samij dogmata ſancta ſenis.
Surge igitur, duroq; manus adſueſce labori,
Det tibi dimenſos craſtina ut hora cibos.

Paupertatem ſummis ingenijs obeſſe ne prouehantur.

Dextra tenet lapidem manus altera ſuſtinet alas.
Vt me pluma leuat, ſic graue mergit onus.
Ingenio poteram ſuperas uolitare per arces,
Me niſi paupertas inuida deprimeret.

In occaſionem.

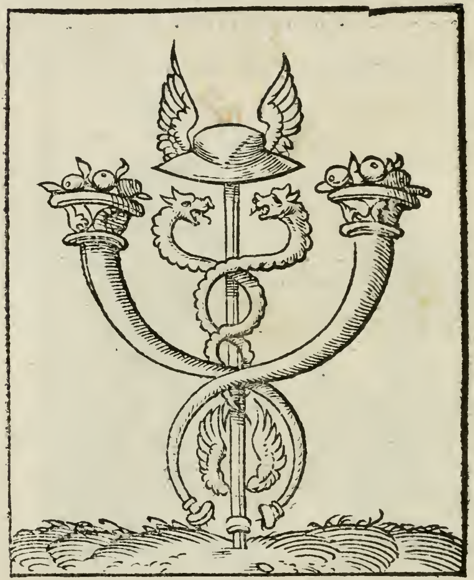
Lyſippi hoc opus eſt, Sycion cui patria: tu quis?
Cuncta domans capti temporis articulus.
Cur pinnis ſtas? uſque rotor: talaria plantis
Cur retines? paßim me leuis aura rapit.
In dextra eſt tenuis dic unde nouacula? acutum
Omni acie hoc ſignum me magis eſſe docet.
Cur in frõte coma? occurrẽs ut prændar: at heus tu
Dic cur pars calua eſt poſterior capitis?
Me ſemel alipedem ſi quis permittat abire,
Ne poßim apprænſo poſtmodò crine capi.
Tali opifex nos arte, tui cauſa, ædidit hoſpes,
Vtq; omnes moneam, pergula aperta tenet.

Ocni effigies, de his qui meretrici-
bus donant, quod in bonos
uſus uerti debeat.

Impiger haud ceſſat funem contexere ſparto,
Humidaq; artifici iungere fila manu:
Sed quantùm multis uix torquet ſtrenuus horis,
Protinus ignaui uentris aſella uorat.
Fœmina iners animal, facili congeſta marito
Lucra rapit, mundum prodigit inq; ſuum.

Virtuti fortuna comes.

Anguibus implicitis geminis caduceus alis,
Inter Amalthææ cornua rectus adeſt.
Pollentes ſic mente uiros, fandiq́; peritos
Indicat, ut rerum copia multa beet.

Ex pace ubertas.

ALCYON.

Grandibus ex ſpicis tenues contexe corollas,
Quas circum alterno palmite uitis eat.
His comptæ Alcyones tranquilli in marmoris unda
Nidificant, pullos inuolucresq; fouent.
Lætus erit Cereri, Baccho quoq; fertilis annus,
Aequorei ſi rex alitis inſtar erit.

In eos qui ſupra uires quic=
quam audent.

Dum dormit,dulci recreat dum corpora ſomno
Sub picea,& clauam cæteraq́; arma tenet,
Alciden pygmæa manus proſternere lætho
Poſſe putat,uires non bene docta ſuas.
Excitus ipſe,uelut pulices,ſic proterit hoſtem,
Et ſæui implicitum pelle leonis agit.

Princeps ſubditorum incolumi-
tatem procurans.

Titanij quoties conturbant æquora fratres,
Tum miſeros nautas anchora iacta iuuat.
Hanc pius erga homines Delphin complectitur, imis
Tutius ut poßit figier illa uadis.
Quàm decet hæc memores geſtare inſignia Reges,
Anchora quòd nautis, ſe populo eſſe ſuo.

Mutuum auxilium.

Loripedem ſublatum humeris fert lumine captus,
Et ſocij hæc oculis munera retribuit:
Quo caret alteruter, concors ſic præſtat uterq;,
Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.

Ex *arduis perpetuum nomen.*

Crediderat platani ramis ſua pignora paſſer,
Et *bene ni ſæuo uiſa dracone forent.*
Glutijt *hic pullos omnes, miſeramq́; parentem*
Saxeus, & tali dignus obire nece.
Hæc, *niſi mentitur Calchas, monumenta laboris*
Sunt longi, cuius fama perennis eat.

Obdurandum aduerſus urgentia.

Nititur in pondus palma, & conſurgit in arcum,
Quo magis & premitur hoc mage tollit onus.
Fert & odoratas bellaria dulcia glandes,
Queis menſas inter primus habetur honos.
I puer, & reptans ramis has collige, mentis
Qui conſtantis erit, præmia digna feret.

Tumulus meretricis.

Quis tumulus? cuia urna? Ephyrææ eſt Laidos, et nõ
Erubuit tantum perdere Parca decus?
Nulla fuit tum forma, illam iam carpſerat ætas,
Iam ſpeculum Veneri cauta dicarat anus.
Quid ſcalptus ſibi uult Aries, quem parte leæna
Vnguibus appræenſum poſteriore tenet?
Non aliter captos quòd & ipſa teneret amantes,
Vir gregis eſt aries, clune tenetur amans.

In Paraſitos.

Quos tibi donamus fluuiales accipe cancros,
Munera conueniunt moribus iſta tuis.
His oculi uigiles, & ſorfice plurimus ordo
Chelarum armatus, maximaq; aluus adeſt.
Sic tibi propenſus ſtat pingui abdomine uenter,
Perniceſq; pedes, ſpiculaq; apta pedi.
Cum uagus in triuijs, menſaq; ſedilibus erras,
Inq; alios mordax ſcommata ſalſa iacis.

Concordia.

In bellum ciuile duces cum Roma pararet,
Viribus & caderet Martia terra ſuis.
Mos fuit in partes turmis coëuntibus hasdem,
Coniunctas dextras mutua dona dari.
Fœderis hæc ſpecies, id habet Concordia ſignum,
Vt quos iungit amor, iungat & ipſa manus.

Quæ ſupra nos, nihil ad nos.

Caucaſia æternũ pendens in rupe Prometheus
Diripitur ſacri præpetis ungue iecur,
Et nollet feciſſe hominem, figulosq́; peroſus
Accenſam rapto damnat ab igne facem.
Roduntur uarijs prudentum pectora curis,
Qui cœli affectant ſcire deûmq́; uices.

In Amatores meretricum.

Villoſæ indutus piſcator tegmina capræ,
Addidit ut capiti cornua bina ſuo,
Fallit amatorem ſtans ſummo in littore Sargum,
In laqueos ſimi quem gregis ardor agit.
Capra refert ſcortum, ſimilis fit Sargus amanti,
Qui miſer obſcœno captus amore perit.

Albucij ad. D. Alciatum ſuadens, ut de tumultibus Italicis ſe ſubducat, et in Gallia profiteatur.

Quæ dedit hos fructus arbor, cœlo aduena noſtro,
Venit ab eoo perſidis axe prius:
Translatu facta eſt melior, quæ noxia quondam
In patria, hic nobis dulcia poma gerit:
Fert folium linguæ, fert poma ſimillima cordi,
Alciate hinc uitam degere diſce tuam.
Tu procul à patria in pretio es maiore futurus,
Multùm corde ſapis, nec minus ore uales.

Paruam culinam duobus ganeonibus non ſufficere.

In modicis nihil eſt quòd quis lucretur, & unum
Arbuſtum geminos non alit Eirythacos.

ALIVD.

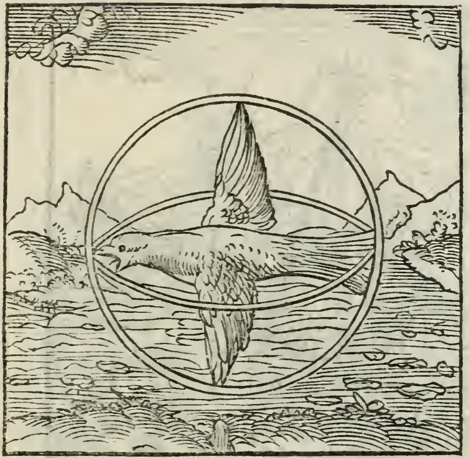
In tenui ſpes nulla lucri eſt, unoq; reſidunt
Arbuſto geminæ non bene Ficedulæ.

In Deo lætandum.

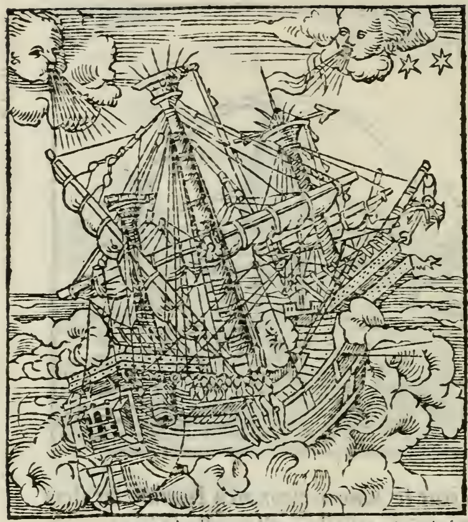
Aſpice ut egregius puerum Iouis alite pictor
Fecerit Iliacum ſumma per aſtra uehi.
Quis ne Iouem tactum puerili credat amore?
Dic hæc Mæonius finxerit unde ſenex?
Conſilium mens atque Dei cui gaudia præſtant,
Creditur is ſummo raptus adeſſe Ioui.

Inuiolabiles telo Cupidinis.

Ne dirus te uincat amor, neu fœmina mentem
Diripiat magicis artibus ulla tuam:
Bacchica auis præſtò tibi motacilla paretur,
Quam quadriradiam circuli in orbe loces:
Ore crucem & cauda, et geminis ut complicet alis,
Tale amuletum carminis omnis erit.
Dicitur hoc Veneris ſigno Pagaſæus Iaſon,
Phaſiacis lædi non potuiſſe dolis.

Spes proxima.

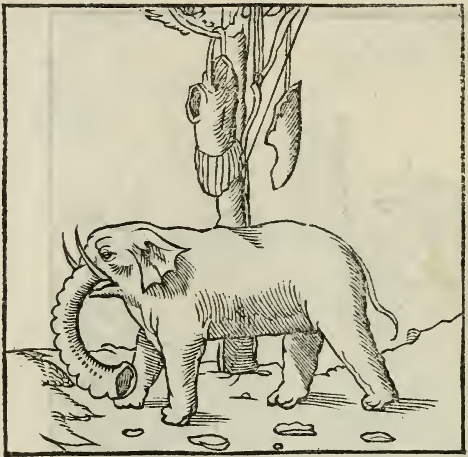
Innumeris agitur reſpub. noſtra procellis,
Et ſpes uenturæ ſola ſalutis adeſt:
Non ſecus ac nauis medio circum æquore uenti
Quam rapiunt, ſalſis iamq; fatiſcit aquis.
Quòd ſi Helenæ adueniant lucētia ſydera fratres,
Amiſſos animos ſpes bona reſtituit.

Non tibi ſed religioni.

Iſidis effigiem tardus geſtabat aſellus,
Pando uerenda dorſo habens myſteria.
Obuius ergo Deam quiſquis reuerenter adorat,
Piaſq́; genibus concipit flexis preces.
Aſt aſinus tantum præſtari credit honorem
Sibi, & intumeſcit admodùm ſuperbiens,
Donec eum flagris compeſcens dixit agaſo,
Non es Deus tu aſelle, ſed Deum uehis.

In illaudata laudantes.

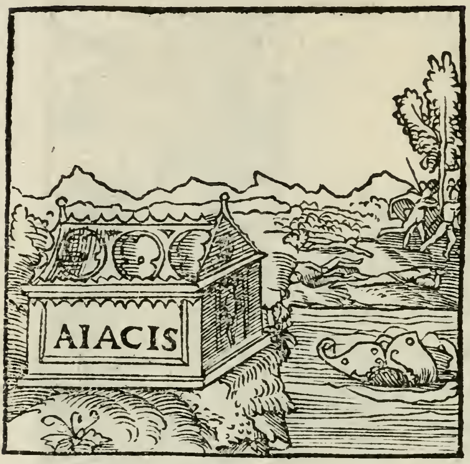
Ingentes Galatum ſemermi milite turmas,
Spem præter trepidus fuderat Antiochus.
Lucarum cum ſæua boum uis, ira, proboſcis,
Tum primùm hoſtiles corripuiſſet equos.
Ergo trophæa locans Elephãtis imagine pinxit,
Inſuper & ſocijs occideramus ait.
Bellua ſeruaſſet ni nos fœdiſſima barrus,
At ſuperaſſe iuuat, ſic ſuperaſſe pudet.

Iuſta uindicta.

Dum reſidet Cyclops ſinuoſi in faucibus antri,
Hæc ſecum teneras concinit inter oues,
Paſcite uos herbas, ſocijs ego paſcar Achiuis,
Poſtremumq́; Vtin uiſcera noſtra ferent.
Audijt hæc Ithacus, Cyclopaq́; lumine caſſum
Reddidit, en pœnas ut ſuus author habet.

Tandem tandem iuſticia obtinet.

Aeacide Hectoreo perfuſum ſanguine ſcutum,
Quod Græcorum Ithaco concio iniqua dedit.
Iuſtior arripuit Neptunus in æquora iactum
Naufragio, ut dominum poſſet adire ſuum.
Littoreo Aiacis tumulo namq; intulit unda,
Quæ boat, & tali uoce ſepulchra ferit.
Viciſti Telamoniade, tu dignior armis,
Affectus fas eſt cedere iuſticiæ,

In fertilitatem ſibi ipſi damnoſam.

Ludibrium pueris lapides iacientibus, hoc me
In triuio poſuit ruſtica cura nucem.
Quæ laceris ramis perſtrictaq́; ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid ſterili poſſet contingere turpius? eheu,
Infœlix fructus in mea damna fero.

Fortuna uirtutem ſuperans.

Cæſareo poſtquàm ſuperatus milite uidit
Ciuili undantem ſanguine Pharſaliam:
Iamiam ſtricturus moribunda in pectora ferrum,
Audaci hos Brutus protulit ore ſonos:
Infœlix uirtus & ſolis prouida uerbis,
Fortunam in rebus cur ſequeris dominam?

Ex literarum ſtudijs immortalita-
tem acquiri.

Neptuni tubicen,cuius pars ultima cetum,
Aequoreum facies indicat eſſe Deum.
Serpentis medio Triton compræenditur orbe,
Qui caudam inſerto mordicus ore tenet.
Fama uiros animo inſignes præclaraq́; geſta
Proſequitur,toto mandat & orbe legi.

Cuſtodiendas uirgines.

Vera hæc effigies innuptæ eſt Palladis, eius
Hic Draco, qui dominæ conſtitit ante pedes.
Cur diuæ comes hoc animal? cuſtodia rerum
Huic data, ſic lucos ſacraq; templa colit,
Innuptas opus eſt cura aſſeruare puellas
Peruigili, laqueos undique tendit amor.

Auxilium nunquam deficiens.

Bina pericla unis effugi ſedulus armis,
Cum premererq́; ſolo, cum premererq́; ſalo.
Incolumem ex acie clypeus me præſtitit, idem
Nauifragum apprænſus littora adusq; tulit.

Amor filiorum.

Ante diem uernam boreali cana palumbes
Frigore nidificat, præcoqua & oua fouet.
Mollius & pulli ut iaceant, ſibi uellicat alas,
Queis nuda hyberno deficit ipſa gelu.
Ecquid Colchi pudet, uel te Procne improba mortẽ
Cum uolucris propriæ prolis amore ſubit?

Ex bello pax.

En galea intrepidus quam miles geſſerat, & quæ
Sæpius hoſtili ſparſa cruore fuit.
Parta pace, apibus tenuis conceßit in uſum,
Alueoli atque fauos grataq; mella gerit.
Arma procul iaceant, fas ſit tunc ſumere bellum,
Quando aliter pacis non potes arte frui.

Submouendam ignorantiam.

Quod monſtrũ id? ſphinx eſt,cur candida uirginis
Et uolucrum pennas,crura leonis habet? (ora,
Hanc faciem aſſumpſit rerum ignorantia, tanti
Scilicet eſt triplex cauſſa, & origo mali.
Sunt quos ingeniũ leue,ſunt quos blanda uoluptas,
Sunt & quos faciunt corda ſuperba rudes.
At quibus eſt notum quid Delphica litera poßit,
Præcipitis monſtri guttura dira ſecant.
Nãq; uir ipſe,bipesq́; tripesq́; et quadrupes idẽ eſt,
Primaq́; prudentis laurea,noſſe uirum.

Semper præſto eſſe infortunia.

Ludebant parili tres olim ætate puellæ
Sortibus, ad ſtygias quæ prior iret aquas.
Aſt cui iactato malè ceſſerat alea talo,
Ridebat ſortis cæca puella ſuæ.
Cum ſubitò icta caput labente eſt mortua tecto,
Soluit & audacis debita fata ioci.
Rebus in aduerſis mala ſors non fallitur: aſt in
Fauſtis, nec precibus, nec locus eſt manui.

Mentem non formam plus pollere.

Ingreſſa uulpes in Choragi pergulam,
Fabre expolitum inuenit humanum caput,
Sic eleganter fabricatum,ut ſpiritus
Solùm deeſſet,cæteris uiuiſceret:
Id illa cùm ſumpſiſſet in manus,ait,
Hoc quale caput eſt,ſed cerebrum non habet.

In facile à uirtute deſciſcentes.

Parua uelut limax remora ſpreto impete uenti,
Remorumq́;,ratem ſiſtere ſola poteſt.
Sic quoſdam ingenio & uirtute ad ſydera uectos,
Detinet in medio tramite cauſa leuis.
Anxia lis ueluti eſt,uel qui meretricius ardor
Egregijs iuuenes ſeuocat à ſtudijs.

Prudentes uino abſtinent.

Quid me uexatis rami? ſum Palladis arbor,
Auferte hinc botros, uirgo fugit Bromium.

In Auaros.

Septitius populos inter ditißimus omnes,
Arua ſenex nullus quo magis ampla tenet.
Defraudans geniumq́; ſuum, menſasq́; paratas,
Nil præter betas, duráq; rapa uorat.
Cui ſimilem dicā hunc, inopem quem copia reddit,
An ne aſino? ſic eſt, inſtar hic eius habet.
Nanq; aſinus dorſo precioſa obſonia geſtat,
Seq́; rubo aut dura carice pauper alit.

Maturandum.

Maturare iubent properè et cunctarier omnes,
Ne nimium præceps, neu mora longa nimis.
Hoc tibi declaret connexum echeneide telum:
Hæc tarda eſt, uolitant ſpicula miſſa manu.

In Aſtrologos.

Icare per ſuperos qui raptus & aëra, donec
In mare præcipitem cera liquata daret.
Nunc te cera eadem, feruenſq; reſuſcitat ignis,
Exemplo ut doceas dogmata certa tuo.
Aſtrologus caueat quicquam prædicere, præceps,
Nam cadet impoſtor dum ſuper aſtra uehit.

A minimis quoque timendum.

Bella gerit Scarabæus, & hoſtem prouocat ultro,
Robore & inferior conſilio ſuperat.
Nam plumis Aquilæ clam ſe neq; cognitus abdit,
Hoſtilem ut nidum ſumma per aſtra petat.
Ouáq; confodiens prohibet ſpem creſcere prolis,
Hocq; modo illatum dedecus ultus abit.

Parem delinquentis et ſuaſoris
culpam eſſe.

Præconem lituo perflantem claßica, uictrix
Captiuum in tetro carcere turma tenet.
Queis ille excuſat, quòd nec ſit ſtrenuus armis,
Vllius aut ſæuo læſerit enſe latus.
Huic illi, quin ipſe magis timidißime peccas,
Qui clangore alios æris, in arma cies.

Firmiſsima conuelli non poſſe.

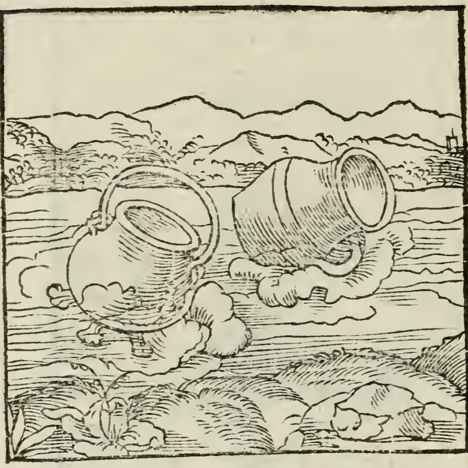
Oceanus quàmuis fluctus pater excitet omnes,
Danubiumq́; omnem barbare Turca bibas.
Non tamen irrumpes perfracto limite, Cæſar,
Dum Charolus populis bellica ſigna dabit.
Sic ſacræ quercus firmis radicibus adſtant,
Sicca licet uenti concutiant folia.

Cum laruis non luctandum.

Aeacidæ moriens percuſſu cuſpidis Hector,
Qui toties hoſteis uicerat antè ſuos.
Comprimere haud potuit uocem inſultantibus illis,
Dum curru & pedibus nectere uincla parant.
Diſtrahite ut libitum eſt, ſic caſsi luce leonis
Conuellunt barbam, uel timidi lepores.

Aliquid mali propter uicinum malum.

Raptabat torrens ollas, quarum una metallo,
Altera erat figuli terrea facta manu.
Hanc igitur rogat illa, uelit ſibi proxima ferri,
Iuncta ut præcipites utraque ſiſtat aquas.
Cui lutea, haud nobis tua ſunt commercia curæ,
Ne mihi proximitas hæc mala multa ferat.
Nam ſeu te nobis, ſeu nos tibi, conferat unda,
Ipſa ego te fragilis ſoſpite ſola terar.

In ſenatum boni principis.

Effigies manibus truncæ ante altaria Diuûm
Hic reſident, quarum lumine capta prior.
Signa poteſtatis ſummæ ſanctiq; ſenatus
Thebanis fuerant iſta reperta uiris.
Cur reſident ? quia mente graues decet eſſe quieta
Iuridicos, animo nec uariare leui.
Cur ſine ſunt manibus ? capiant ne xenia, nec ſe
Pollicitis flecti muneribúsue ſinant.
Cæcus at eſt princeps: quòd ſolis auribus, abſque
Affectu, conſtans iuſſa ſenatus agit.

In deprænſum.

Iam dudum quacunq; fugis te perſequor: at nunc
Caßibus in noſtris deniq; captus ades.
Amplius haud poteris uires eludere noſtras,
Ficulno anguillam ſtrinximus in folio.

In ſidem uxoriam.

Ecce puella uiro quæ dextra iungitur, ecce
Vt ſedet, ut catulus luſitat ante pedes!
Hæc fidei eſt ſpecies, Veneris quā ſi educat ardor,
Malorum in læua non malè ramus erit:
Poma etenim Veneris ſunt, ſic Schenc'ida uicit
Hippomanes, petijt ſic Galathea uirum.

Quod non capit Chriſtus, rapit fiſcus.

Exprimit humentes quas iam madefecerat antè
Spongiolas, cupidi Principis arcta manus.
Prouehit ad ſummum fures, quos deinde coercet,
Vertat ut in fiſcum quæ malè parta ſuum.

Nec quæſtioni quidem cedendum.

Cecropia effictam quam cernis in arce leænam,
Harmodij, an neſcis hoſpes? amica fuit.
Sic animum placuit monſtrare uiraginis acrem
More feræ, nomen uel quia tale tulit
Quòd fidibus contorta ſuo non prodidit ullum
Indicio, elinguem reddidit Iphicrates.

In Temerarios.

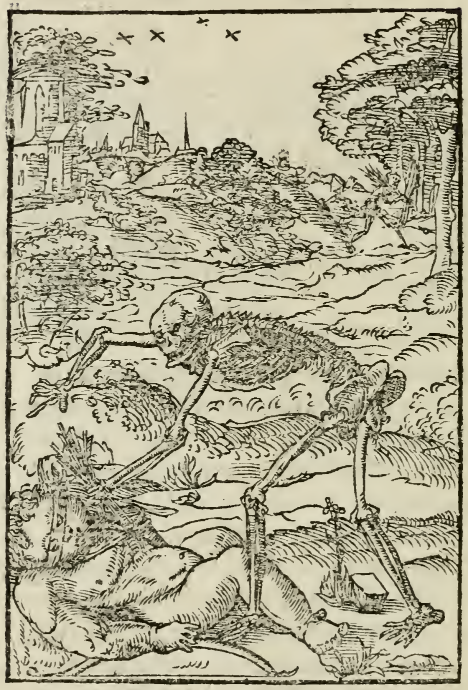
Aſpicis aurigam currus Phaëtonta paterni
Igniuomos auſum flectere Solis equos:
Maxima qui poſtquàm terris incendia ſparſit,
Eſt temere inſeſſo lapſus ab axe miſer.
Sic plæriq; rotis Fortunæ ad ſydera Reges
Euecti, ambitio quos iuuenilis agit:
Poſt magnam humani generis cladem q; ſuamq;,
Cunctorum pœnas denique dant ſcelerum.

De Morte & Amore.

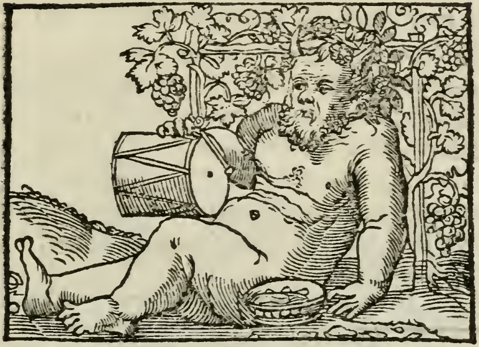
Errabat ſocio Mors iuncta Cupidine, ſecum
 Mors pharetras, paruus tela gerebat Amor.
Diuertere ſimul, ſimul una & nocte cubarunt,
 Cæcus Amor, Mors hoc tempore cæca fuit.
Alter enim alterius malè prouida ſpicula ſumpſit,
 Mors aurata, tenet oſſea tela puer.
Debuit inde ſenex qui nunc Acheronticus eſſe,
 Ecce amat & capiti florea ſerta parat.
Aſt ego mutato quia Amor me perculit arcu,
 Deficio, inijciunt & mihi fata manum.
Parce puer, Mors ſigna tenens uictricia parce,
 Fac ego amem, ſubeat fac Acheronta ſenex.

In formoſam fato præreptam.

Cur puerum Mors auſa dolis es carpere Amorem?
Tela tua ut iaceret, dum propria eſſe putat.

In ſtatuam Bacchi.

Bacche pater quis te mortali lumine nouit,
Et docta effinxit hinc tua membra manu?
Praxiteles, qui me rapientem Gnoſida uidit,
Atque illo pinxit tempore qualis eram.
Cur iuuenis, teneraq; etiam lanugine uernat
Barba? queas Pylium cùm ſuperare ſenem.
Muneribus quandoque meis ſi parcere diſces,
Iunior & forti pectore ſemper eris.
Tympana non manibus, capiti non cornua deſunt,
Quos niſi dementeis talia ſigna decent?
Hoc doceo, noſtro quòd abuſus munere, ſumit
Cornua, & inſanus mollia ſiſtra quatit.
Quid uult ille color membris penè igneus? omen
Abſit, an humanis ureris ipſe focis?
Cùm Semeles de uentre parens me fulmine traxit
Igniuomo, infectum puluere merſit aquis.
Hinc ſapit hic liquidis qui nos bene diluit undis,
Qui non, ardenti torret ab igne iecur.

Sed nunc me doceas qui uis miſcerier? & qua
Te ſanus tutum prændere lege queat?
Quadrantem addat aquæ, calicem ſumpſiſſe falerni
Qui cupit, hoc ſumi pocula more iuuat.
Stes citra heminas, nam qui procedere tendit
Vltrà, alacer, ſed mox ebrius, inde furit.
Res dura hæc nimium, ſunt pendula guttura, dulce
Tu fluis, heu facile commoda nulla cadunt.

In momentaneam fœlicitatem.

Aëriam propter creuiſſe cucurbita pinum
Dicitur, & grandi luxuriaſſe coma.
Cùm ramos complexa, ipſumq; egreſſa cacumen,
Se præſtare alijs credidit arboribus.
Cui pinus, nimium breuis eſt hæc gloria: nam te
Protinus adueniet quæ malè perdat hyems.

Pietas filiorum in parentes.

Per medios hoſteis patriæ cùm ferret ab igne
Aeneas humeris dulce parentis onus:
Parcite dicebat, uobis ſene adorea rapto
Nulla erit, erepto ſed patre ſumma mihi.

Alius peccat, alius plectitur.

Arripit ut lapidem catulus morſuq; fatigat,
Nec percuſſori mutua damna facit.
Sic plærig; ſinunt ueros elabier hoſteis,
Et quos nulla grauat noxia, dente petunt.

In ſtudioſum captum Amore.

Immerſus ſtudijs dicundo & iure peritus,
Et maximus libellio.
Heliodoran amat, quantum nec Thracius unquam
Princeps ſororis pellicem.
Pallada cur alio ſuperaſti iudice Cypri?
Num ſat ſub Ida eſt uincere?

Αντέρως Amor uirtutis alium Cupidinem ſuperans.

Aligerum aligeroq; inimicum pinxit Amori
Arcu arcum, atq; ignes igne domans Nemeſis:
Vt quæ alijs fecit patiatur, at hic puer olim
Intrepidus geſtans tela miſer lachrymat.
Ter ſpuit inq; ſinus unos (res mira) crematur
Igne ignis, furias odit Amoris Amor.

Vis Amoris.

Aligerum fulmen fregit Deus aliger, igne
Dum demonſtrat uti eſt fortior ignis Amor.

Iuſta ultio.

Raptabat uolucres captum pede coruus in auras
Scorpion, audaci præmia parta gulæ.
Aſt ille infuſo ſenſim per membra ueneno,
Raptorem in ſtygias compulit ultor aquas.
O riſu res digna, alijs qui fata parabat,
Ipſe perit, proprijs ſuccubuitq; dolis.

In eum qui truculentia ſuorum perierit.

Delphinem inuitum me in littora compulit æſtus,
Exemplum infido quanta pericla mari.
Nam ſi nec proprijs Neptunus parcit alumnis,
Quis tutos homines nauibus eſſe putet?

Potentia Amoris.

Nudus Amor uiden' ut ridet placidumq; tuetur?
Nec faculas, nec quæ cornua flectat habet.
Altera ſed manuum flores gerit, altera piſcem,
Scilicet ut terræ iura det atque mari.

Quà Dij uocant eundum.

In triuio mons eſt lapidum, ſupereminet illi
Trunca Dei effigies, pectore facta tenus:
Mercurij eſt igitur tumulus, ſuſpende uiator
Serta Deo, rectum qui tibi monſtrat iter.
Omnes in triuio ſumus, atque hoc tramite uitæ
Fallimur, oſtendat ni Deus ipſe uiam.

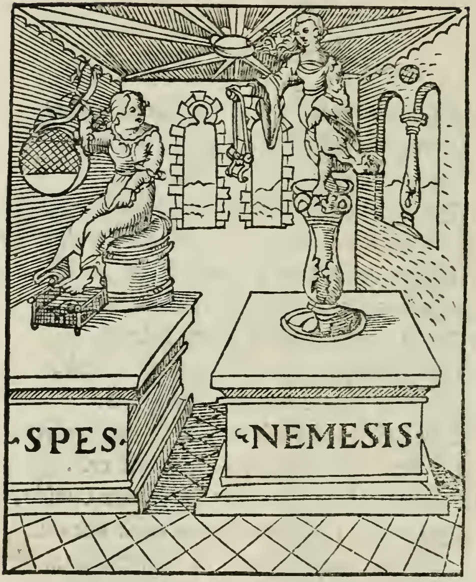
F

SPE
AMOR

In ſimulachrum Spei.

Quæ Dea tam læto ſuſpectans ſydera uultu?
Cuius penniculis reddita imago fuit.
Elpidij fecere manus, ego nominor illa,
Quæ miſeris promptam Spes bona præſtat opẽ.
Cur uiridis tibi Palla? quòd omnia me duce uernẽt,
Quid manibus mortis tela refracta geris?
Quod uiuos ſperare decet, præcido ſepultis,
Cur in dolioli tegmine pigra ſedes?
Sola domi manſi uolitantibus undique noxis,
Aſcræi ut docuit muſa uerenda ſenis.
Quæ tibi adeſt uolucris? Cornix fidiſsimus oſcen,
Eſt bene cùm nequeat dicere, dicit erit.
Qui comites? bonus Euentus, præcépsue Cupido,
Qui præeunt, uigilum ſomnia uana uocant.
Quæ tibi iuncta aſtat, ſcelerum Rhamnuſia uindex,
Scilicet ut ſperes nil niſi quod liceat.

Illicitum non ſperandum.

Spes ſimul et Nemeſis noſtris altaribus adſunt,
Scilicet ut ſperes non niſi quod liceat.

Pax.

Turrigeris humeris, dentis quoq; barrus eburni,
Qui ſuperare ferox Martia bella ſolet,
Suppoſuit nunc colla iugo, ſtimulisq́; ſubactus,
Cæſareos currus ad pia templa uehit.
Vel fera cognoſcit concordes undiq; gentes,
Proiectisq́; armis munia pacis obit.

ἀντέρως, id eſt, amor uirtutis.

Dic ubi ſunt incurui arcus? ubi tela Cupido?
 Mollia queis iuuenum figere corda ſoles.
Fax ubi triſtis? ubi pennæ? tres unde corollas
 Fert manus? unde aliam tempora cincta gerunt?
Haud mihi uulgari eſt, hoſpes, cũ Cypride quicquã
 Vlla uoluptatis, nos neque forma tulit.
Sed puris hominum ſuccendo mentibus ignes
 Diſciplinæ, animos aſtraq; ad alta traho.
Quattuor eq; ipſa texo uirtute corollas,
 Quarum quæ Sophiæ eſt, tempora prima tegit.

Signa Fortium.

Quæ te cauſa mouet uolucris Saturnia, magni
Vt tumulo inſideas ardua Ariſtomenis?
Hoc moneo, quantùm inter aues ego robore præſto,
Tantùm ſemideos inter Ariſtomenes.
Inſideant timidæ timidorum buſta columbæ,
Nos aquilæ intrepidis ſigna benigna damus.

Qui alta contemplantur cadere.

Dum turdos uiſco, pedica dum fallit alaudas,
Et iacta altiuolam figit harundo gruem,
Dipſada non prudens auceps pede perculit, ultrix
Illa mali, emiſſum uirus ab ore iacit.
Sic obit extento qui ſydera reſpicit arcu,
Securus fati quod iacit ante pedes.

Impoſsibile.

Abluis Aethiopem quid fruſtra? ah deſine, noctis
Illuſtrare nigræ nemo poteſt tenebras.

Aere quandoq; ſalutem redimendam.

Et pedibus ſegnis, tumida & propendulus aluo
Hac tamen inſidias effugit arte fiber.
Mordicus ipſe ſibi medicata uirilia uellit
Atq; abijcit, ſeſe gnarus ob illa peti,
Huius ab exemplo diſces non parcere rebus,
Et uitam ut redimas, hoſtibus æra dare.

Captiuus ob gulam.

Regnator penus, & menſæ corroſor herilis
Oſtrea mus ſummis uidit hiulca labris.
Queis tenerã apponẽs barbã falſa oſſa momordit,
Illa recluſerunt tacta repente domum.
Depræhenſum & tetro tenuerunt carcere furem,
Semet in obſcurum qui dederat tumulum.

Diues indoctus.

Tranat aquas reſidens precioſo in uellere Phrixus,
Et flauam impauidus per mare ſcandit ouem.
Ecquid id eſt ? uir ſenſu hebeti, ſed diuite gaza,
Coniugis aut ſerui quem regit arbitrium.

In Adulatores.

Semper hiat, ſemper tenuem qua ueſcitur auram,
Reciprocat *chamæleon,*
Et *mutat faciem, uarios ſumitq́; colores,*
Præ*ter rubrum uel candidum:*
Sic & Adulator populari ueſcitur aura,
Hiansq́; *cuncta deuorat,*
Et *ſolùm mores imitatur principis atros,*
Albi & pudici neſcius.

Dulcia quandoq; amara fieri.

Matre procul licta paulum ſeceſſerat infans
Lydius, hunc diræ ſed rapuiſtis apes.
Venerat hic ad uos placidas ratus eſſe uolucres,
Cùm nec ita immitis uipera ſæua foret.
Quæ datis ah dulci ſtimulos pro munere mellis,
Proh dolor, heu ſine te gratia nulla datur.

FERE SIMILE EX THEOCRITO.

Alueolis dum mella legit, percußit Amorem
Furacem mala apes, & ſummis ſpicula liquit
In digitis, tumido gemit at puer anxius ungue,
Et quatit errabundus humum, Veneriq; dolorem
Indicat, et grauiter queritur quòd apicula paruum
Ipſa inferre animal tam noxia uulnera poßit.
Cui ridens Venus, hanc imitaris tu quoq; dixit
Nate feram, qui das tot noxia uulnera paruus.

In eum qui ſibi ipſi damnum apparat.

Capra lupum non ſponte meo nunc ubere lacto,
Quod malè paſtoris prouida cura iubet.
Creuerit ille ſimul, mea me poſt ubera paſcet,
Improbitas nullo flectitur obſequio.

Remedia in arduo, mala in
prono eſſe.

Aetherijs poſtquam deiecit ſedibus Aten
Iupiter, heu uexat quàm mala noxa uiros.
Euolat hæc pedibus celer & pernicibus alis,
Intactumq́; nihil caſibus eſſe ſinit.
Ergo Litæ proles Iouis hanc comitantur euntem,
Sarcturæ quicquid fecerit illa mali.
Sed quia ſegnipedes ſtrabæ laſſæq́; ſenecta,
Nil niſi poſt longo tempore reſtituunt,

Eloquentia fortitudine præſtantior.

Arcum læua tenet, rigidam fert dextera clauam,
Contegit & Nemees corpora nuda leo.
Herculis hæc igitur facies? non conuenit illud
Quòd uetus & ſenio tempora cana gerit.
Quid quod lingua illi leuibus traiecta cathenis,
Queis fiſſa facili allicit aure uiros?
An ne quòd Alciden lingua non robore Galli
Præſtantem populis iura dediſſe ferunt?
Cedunt arma togæ, & quamuis duriſſima corda
Eloquio pollens ad ſua uota trahit.

In receptatores ſicariorum.

Latronum furumq́; manus tibi Scæua per urbem
It comes,& diris cincta cohors gladijs.
Atque ita te mentis generoſum prodige cenſes,
Quod tua complureis allicit olla malos.
En nouus Actæon,qui poſtquàm cornua ſumpſit,
In prædam canibus ſe dedit ipſe ſuis.

Fidei ſymbolum.

Stet depictus Honor *tyrio uelatus amictu,*
Eiusq́; *iungat nuda dextram* Veritas.
Sitq́; Amor *in medio caſtus, cui tempora circum*
Ro*ſa it,* Diones *pulchrior* Cupidine.
Con*ſtituunt hæc ſigna fidem, reuerentia* Honoris
Q*uam fouet, alit* Amor, *parturitq́;* Veritas.

In uitam humanam.

Plus ſolito humanæ nunc defle incommoda uitæ
Heraclite, ſcatet pluribus illa malis.
Tu rurſus, ſi quando aliàs extolle cachinnum
Democrite, illa magis ludicra facta fuit.
Interea hæc cernens meditor, qua deniq; tecum
Fine fleam, aut tecum quomodò ſplene iocer.

In ſtatuam Amoris.

Quis ſit Amor plures olim cecinere poëtæ,
Eius qui uario nomine geſta ferunt.
Conuenit hoc, quod ueſte caret, quod corpore paruus,
Tela alasq; ferens, lumina nulla tenet.

Hæc ora hic habituſq; dei eſt, ſed dicere tantos
Si licet in uates, falſa ſubeſſe reor.
Eccur nudus agat? diuo quaſi pallia deſint,
Qui cunctas domiti poßidet orbis opes.
Aut qui quæſo niues boreamq́; euadere nudus
Alpinum potuit, ſtrictaq́; prata gelu?
Si puer eſt, puerum ne uocas qui Neſtora uincit,
An noſti Aſcræi carmina docta ſenis?
Inconſtans puer, hic peruicax, pectora quæ iam
Trans adijt, nunquam linquere ſponte poteſt.
At pharetras & tela gerit, quid inutile pondus?
An curuare infans cornua [illegible]*ra ualet?*
Alas cúrue tenet, quas neſcit in æthera ferre?
Inſcius in uolucrum flectere tela iecur.
Serpit humi ſemperq́; uirûm mortalia corda
Lædit, & haud alas ſaxeus inde mouet.
Si cæcus uitamq́; gerit, quid tænia cæco
Vtilis eſt? ideo num minus ille uidet?
Quis ne ſagittiferum credat qui lumine captus
Hic certa, aſt cæci ſpicula uana mouet.
Igneus eſt aiunt, uerſatq́; in pectore flammas,
Cur age uiuit adhuc? omnia flamma uorat.
Qum etiam tumidis cur non extinguitur undis,
Naiadum quoties mollia corda ſubit?
At tu ne tantis capiare erroribus audi,
Verus quid ſit Amor carmina noſtra ferent.
Iucundus labor eſt, laſciua per ocia, ſignum
Illius eſt, nigro punica glans clypeo.

Ei qui ſemel ſua prodegerit aliena credi non oportere.

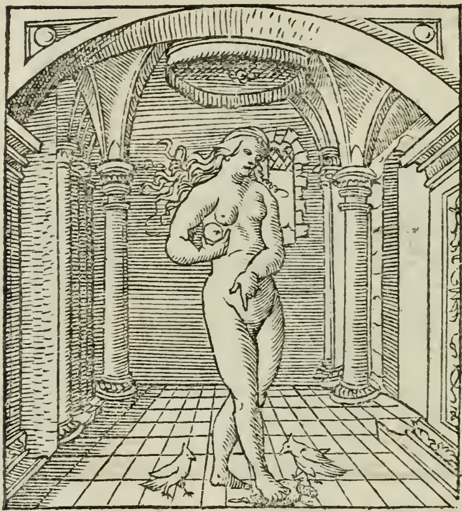
Colchidos in gremio nidum quid congeris? eheu
Neſcia cur pullos tam malè credis auis.
Dira parens Medæa ſuos ſæuißima natos
Perdidit, & ſperas parcat ut illa tuis?

Doctos doctis obloqui nefas eſſe.

Quid rapis heu Progne *uocalem ſæua Cicadam,*
Pignoribuſq; tuis fercula dira paras?
Ac ſtridula ſtridulam, uernam uerna, hoſpita lædis
Hoſpitam, & aligeram penniger ales auem?
Ergo abijce hāc prædā, nā muſica pectora ſummus
Alterum ab alterius dente perire nefas. (*eſt,*

Mulieris famam non formam uulgatam eſſe oportere.

Alma Venus quæ nam hæc facies, quid denotat illa
Teſtudo, molli quam pede diua premis?
Me ſic effinxit Phidias, ſexumq́; referri
Fœmineum, noſtra iuſſit ab effigie,
Quodq́; manere domi, et tacitas decet eſſe puellas,
Suppoſuit pedibus talia ſigna meis.

Bonis à diuitibus nihil timendum.

Iunctus contiguo Marius mihi pariete, nec non
Subbardus noſtri nomina nota fori.
Aedificant bene nummati, ſataguntq́; uel ultrò
Obſtruere heu noſtris undiq; luminibus.
Me miſerum geminæ, quem tanquã Phinea raptant,
Harpyiæ, ut proprijs ſedibus eijciant.
Integritas noſtra, atque animus quæſitor honeſti,
His niſi ſint Zetes, his niſi ſint Calais.

Conſilio & uirtute Chimeram ſuperari, id eſt, fortiores & deceptores.

Bellerophon ut fortis eques ſuperare Chimeram,
Et Licij potuit ſternere monſtra ſoli.
Sic tu Pegaſeis uectus petis æthera pennis,
Conſilioq; animi monſtra ſuperba domas.

Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis primi Ducis Mediol.

Pro tumulo pone Italiam,*pone arma* Ducesq́;,
Et *mare,quod geminos mugit adusq; ſinus.*
Adde his barbariem conantem irrumpere fruſtra,
Et *mercede emptas in fera bella manus.*
Anguiger aſt ſummo ſiſtens in culmine dicat,
Quis paruis magnum me ſuper impoſuit?

Optimus ciuis.

Dum iuſtis patriam Thraſybulus uindicat armis,
Dumq́; ſimultates ponere quemq; iubet.
Concors ordo omnis magni inſtar muneris, illi
Palladiæ ſertum frondis habere dedit.
Cinge comam Thraſybule, geras hūc ſolus honorē,
In magna nemo eſt æmulus urbe tibi.

In ſubitum terrorem.

Effuſo cernens fugientes agmine turmas,
Quis mea nunc inflat cornua, Faunus ait.

In adulari neſcientem.

Scire cupis dominos toties cur Theſſalis ora
Mutet, & ut uarios quærat habere duces.
Neſcit adulari cuiquámue obtrudere palpum,
Regia quem morem principis omnis habet.
Sed ueluti ingenuus ſonipes, dorſo excutit omnem,
Qui moderari ipſum neſciat Hippocomon.
Nec ſæuire tamen domino fas, ultio ſola eſt,
Dura ferum ut iubeat ferre lupata magis.

Inſignia poëtarum.

Gentiles clypeos ſunt qui in Iouis *alite geſtant,*
Sunt quibus aut Serpens aut Leo *ſigna ferunt.*
Dira ſed hæc Vatum *fugiant animalia ceras,*
Doctaq; *ſuſtineat ſtemmata pulcher* Olor.
Hic Phœbo *ſacer, & noſtræ regionis alumnus,*
Rex *olim, ueteres ſeruat adhuc titulos.*

H

Muſicam Dijs curæ eſſe.

Locrenſis poſuit tibi Delphice phœbe cicadam
Eunomus hanc, palmæ ſigna decora ſuæ.
Certabat plectro Sparthyn commiſſus in hoſtem,
Et percuſſa ſonum pollice fila dabant.
Trita fides rauco cœpit cùm ſtridere bombo,
Legitimum harmonies & uitiare melos:
Tum citharæ argutans ſuauis ſeſe intulit ales,
Quæ fractam impleret uoce cicada fidem.
Quæq; allecta, ſoni ad legem deſcendit ab altis
Saltibus, ut nobis garrula ferret opem.
Ergo tuæ ut firmus ſtet honos, ò ſancte, cicadæ,
Pro cithara hic fidicen æneus ipſa ſedet.

In obliuionem patriæ.

Iam dudum miſſa patria, oblitusq́; tuorum,
Quos tibi ſeu ſanguis, ſiue parauit amor:
Romam habitas, nec cura domũ ſubit ulla reuerti,
Aeternæ tantùm te capit urbis honos.
Sic Ithacum præmiſſa manus dulcedine loti
Liquerat & patriam, liquerat atque ducem.

Vnum nihil, duos plurimum poſſe.

Laertæ genitum, genitum quoq; Tydeos unà
Hac cera expreßit Zenalis apta manus.
Viribus hic præſtat, hic pollet acumine mentis,
Nec tamen alterius non eget alter ope.
Cùm duo coniuncti ueniunt, uictoria certa eſt,
Solùm mens hominem, dextráue deſtituit.

In Aulicos.

Vana palatinos quos educat aula clientes
Dicitur auratis nectere compedibus.

In mortem præproperam.

Qui teneras forma allicuit torſitq́; puellas
Pulchrior & tota nobilis urbe puer
Occidit ante diem, nulli mage flendus Areſti
Quàm tibi, cui caſto iunctus amore fuit.
Ergo illi tumulum tanti monumenta doloris
Adſtruis, & querulis uocibus aſtra feris.
Me ſine abis dilecte? neq; amplius ibimus unà?
Nec mecum in ſtudijs otia grata teres?
Sed te terra teget, ſed fati Gorgonis ora,
Delphinesq́;, tui ſigna dolenda dabunt.

ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. *In dona hoſtium.*

Bellorum cœpiſſe ferunt monumenta uiciſsim
Scutiferum Aiacem Hectoraq́; Iliacum,
Balthea Priamides, rigidum Telamonius enſem,
Inſtrumenta ſuæ cœpit uterq; necis.
Enſis enim Aiacem confecit, at Hectora functum
Traxere Aemonijs cingula nexa rotis.
Sic titulo obſequij quæ mittunt hoſtibus hoſtes
Munera, uenturi præſcia fata ferunt.

VNICVMAR

RARE 84-B
N 21465
7740
A35
1534

Inv. #
288